

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „TCI-PRIM MC”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „TCI-PRIM MC” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eligibil-Con” cu privire la rezilierea contractului și încasarea venitului ratat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TCI-PRIM MC” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 mai 2016 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La data de 13 mai 2015, administratorul SRL „TCI-PRIM MC”, Ciocoi Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eligibil-Con” cu privire la rezilierea contractului și încasarea venitului ratat.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului de prestări servicii „Start up” din 18 aprilie 2013, s-a obligat să monteze și să dea în exploatare SRL „Eligibil-Con” utilajul pentru stația de testare auto, pentru care pârâtul urma să achite o remunerație în mărime de 6 500 euro.

După semnarea contractului, la 19 aprilie 2013, pârâtul i-a transferat 10% din valoarea acestuia în mărime de 650 euro, diferența urmând să fie achitată în decurs de 3 luni din momentul primirii autorizației de funcționare.

Menționează reclamantul că este dealerul și reprezentantul oficial în Republica Moldova a companiei germane „MAHA Maschinenbau Haldenwang GmbH & Co. KG” cu sediul în Hoyen 20 87490 Haldenwang, Germany și anume datorită asistenței SRL „TCI-PRIM MC”, SRL „Eligibil-Con” a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de testare a autovehiculelor cu compania germană „MAHA Maschinenbau Haldenwang GmbH & Co. KG”, fapt ce se confirmă prin invoice-ul eliberat în acest sens la 16 aprilie 2013, care prevede livrarea către pârât a echipamentului de testare a autovehiculelor la prețul total de 69 309,13 euro, și achitarea de către SRL „Eligibil-Con” la data de 17 mai 2013 către compania germană „MAHA Maschinenbau Haldenwang GmbH & Co. KG”, a sumei de 6 931 euro ce constituie 10 % din valoarea totală a utilajului ce urma să fie livrat.

Susține că conform prevederilor contractuale utilajul urma să fie importat în RM și transmis SRL „Eligibil-Con” în vederea instalării în incinta stației de inspecție tehnică după achitarea integrală de către pârât a utilajului pentru stația de inspecție tehnică.

Însă, deși, prin scrisoarea de garanție din 17 august 2013, SRL „Eligibil-Con” a garantat achitarea integrală a utilajului până în luna septembrie 2013, ultima nu și-a onorat obligațiile și nu a transferat în contul furnizorului prețul total al utilajului, iar la 02 noiembrie 2013, pârâtul a solicitat companiei germane „MAHA Maschinenbau Haldenwang GmbH & Co. KG”, suspendarea procurării utilajului cu 16 săptămâni.

Ulterior, prin scrisoarea din 25 martie 2015, SRL „Eligibil-Con” a informat SRL „TCI-PRIM MC” că în urma unei solicitări adresate furnizorului de utilaj comanda a fost anulată, iar la 07 mai 2014 o parte din banii transferați cu titlu de avans au fost returnați.

Astfel, susține reclamantul că pârâtul a reziliat contractul de vânzare-cumpărare cu furnizorul și fără a-i oferi careva explicații în acest sens nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractul nr. 8 din 18 aprilie 2013.

Indică că din vina pârâtului, care nu și-a executat obligațiunile contractuale a pierdut o parte importantă din venit, pe care nu a reușit să și-o recupereze până în prezent, fapt ce a avut o influență negativă asupra afacerii sale.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 14, 602, 609, 610 Cod civil.

Solicită rezilierea contractului de prestări servicii „Start up” nr. 8 din 18 aprilie 2013, ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale de către părți, încasarea din contul SRL „Eligibil-Con” în beneficiul SRL „TCI-PRIM MC” a sumei de 5 850 euro cu titlu de venit ratat și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 mai 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind reziliat contractul de prestări servicii „Star up” nr. 8 din 18 aprilie 2013, încheiat între SRL „TCI-PRIM MC” și SRL „Eligibil-Con” privind montarea și darea în exploatare a utilajului pentru stația de testare auto, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „TCI-PRIM MC” și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele judecătorești cu referire la circumstanțele cauzei au invocat prevederile art. art. 970, 735 alin. (1) Cod civil, care reglementează aspecte ce țin de contractul de prestări servicii și rezoluțiunea în cazul neexecutării esențiale și reținând pct. 4.3 din contractul în litigiu, potrivit căruia în cazul neexecutării de către beneficiar a pct. 3.1.2 din contract prestatorul are dreptul de a înceta executarea contractului răspunderea pentru neexecutarea obligației, au constatat temeinicia cerințelor SRL „TCI-PRIM MC” cu privire la rezilierii contractului de prestări servicii „start up” nr. 8 din 18 aprilie 2013 încheiat între SRL „TCI-PRIM MC” și SRL „Eligibil-Con”.

Totodată, vizavi de cerințele de încasare a venitului ratat, instanțele au menționat art. 14 și art. 610 alin. (2) Cod civil, ce prevede repararea prejudiciului și întinderea despăgubirii și pct. 4.3 din contractul de prestări servicii „start up” nr. 8 din 18 aprilie 2013, care indică că în cazul neexecutării de către pârât a prevederilor pct. 3.1.2 privind acordarea utilajului pentru asamblare la stația de testare, pârâtul se penalizează cu mijloace bănești achitate în avans la încheierea contractului care constituie 6540 euro, iar contractul se consideră reziliat și au reținut că întrucât contractul nr. 8 din 18 aprilie 2013 nu prevede alte penalități, SRL „TCI-PRIM MC”

prin reținerea avansului achitat la încheierea contractului și-a compensat toate prejudiciile ce rezultă din neexecutarea contractului, cu atât mai mult că nu a prestat careva servicii, iar în lipsa unei legături de cauzalitate acesta nu poate pretinde compensarea venitului ratat care nu există.

La data de 19 ianuarie 2017, SRL „TCI-PRIM MC” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerințelor cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată prin care să fie dispusă încasarea din contul SRL „Eligibil-Con” în beneficiul SRL „TCI-PRIM MC” a sumei de 5 850 euro cu titlu de venit ratat.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii cerințelor cu privire la încasarea venitului ratat, menționând că instanța de apel concluzionând că SRL „RCI-PRIM MC” nu a prestat careva servicii conform contractul nr. 8 din 18 aprilie 2013, a lăsat fără apreciere faptul că vinovat de aceasta se face pârâtul SRL „Eligibil-Con”, care nu a transmis utilajul ce urma să fie instalat.

La fel, a indicat recurentul că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a interpretat eronat normele de drept material, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 ianuarie 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 22 noiembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „TCI-PRIM MC” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „TCI-PRIM MC” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „TCI-PRIM MC” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „TCI-PRIM MC” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „TCI-PRIM MC” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva